

KHỞI ĐỘNG

Thứ Hai ngày 9 tháng 12 năm 2024

Tiếng Việt

Đọc: Những bậc đá chạm mây

Kể về một người mà em cảm phục.

ĐỌC VĂN BẢN

Lắng nghe đọc mẫu

NHỮNG BẠC ĐÁ CHẠM MÂY

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

(HS khai thác văn bản ở SGK)

NHỮNG BẠC ĐÁ CHẠM MÂY

Ngày xưa, dưới chân núi Hồng Lĩnh có một xóm nhỏ, người dân sống bằng nghề đánh cá. Cuộc sống đang yên lành, bỗng một trận bão khủng khiếp cuốn đi tất cả thuyền bè. Dân xóm chài hết đường sinh sống, đành lên núi kiếm củi đem ra chợ bán. Nhưng sườn núi phía họ ở dựng đứng, bà con phải đi đường vòng rất xa.

Bấy giờ trong xóm có một ông lão nghèo. Người ta gọi ông là cố Đương vì hễ gặp việc gì khó, ông đều đảm đương gánh vác. Thấy lên núi phải đi đường vòng, ông bàn với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn như mong muốn. Ai nấy đều lắc đầu bảo việc ấy khó lắm, không làm được.

(Theo Trần Đức Tiến)

Nhưng cố Đương vẫn tìm cách làm đường. Công việc nặng nhọc không khiến ông sờn lòng. Thấy ông đói, những con vượn ở gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng.

Sau năm lần sim ra quả, con đường lên núi đã hoàn thành. Nhờ đó, mọi người có thể lên xuống núi dễ dàng. Cả xóm biết ơn cố Đương, tặng thêm cho ông một tên mới là cố Ghép. Ngày nay, con đường vượt núi gọi là Trông Ghép vẫn còn ở phía nam dãy núi Hồng Lĩnh.

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

Học sinh làm việc nhóm đôi chia đoạn/phần.

NHỮNG BẠC ĐÁ CHẠM MÂY

Ngày xưa, dưới chân núi Hồng Lĩnh có một xóm nhỏ, người dân sống bằng nghề đánh cá. Cuộc sống đang yên lành, bỗng một trận bão khủng khiếp cuốn đi tất cả thuyền bè. Dân xóm chài hết đường sinh sống, đành lên núi kiếm củi đem ra chợ bán. Nhưng sườn núi phía họ ở dựng đứng, bà con phải đi đường vòng rất xa.

Bấy giờ trong xóm có một ông lão nghèo. Người ta gọi ông là cố Đương vì hễ gặp việc gì khó, ông đều đảm đương gánh vác. Thấy lên núi phải đi đường vòng, ông bàn với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn như mong muốn. Ai nấy đều lắc đầu bảo việc ấy khó lắm, không làm được.

(Theo Trần Đức Tiến)

Nhưng cố Đương vẫn tìm cách làm đường. Công việc nặng nhọc không khiến ông sờn lòng. Thấy ông đói, những con vượn ở gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng.

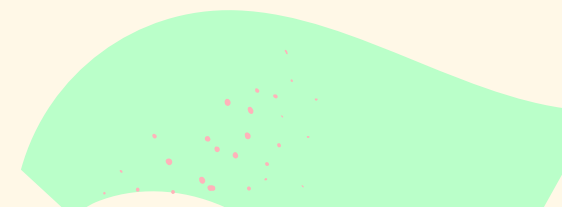
Sau năm lần sim ra quả, con đường lên núi đã hoàn thành. Nhờ đó, mọi người có thể lên xuống núi dễ dàng. Cả xóm biết ơn cố Đương, tặng thêm cho ông một tên mới là cố Ghép. Ngày nay, con đường vượt núi gọi là Trông Ghép vẫn còn ở phía nam dãy núi Hồng Lĩnh.

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

4 học sinh đọc nối tiếp trước lớp

Tìm từ ngữ khó đọc có trong bài

chạm mây

lắc đầu

ngày xưa

nặng nhọc

xóm nhỏ

lên xuống

sinh sống

con đương

Ngắt nhịp câu dài:

Người ta gọi ông là cố Dương / vì / hễ
gặp việc gì khó, / ông đều đảm đương
gánh vác.// Thấy lên núi phải đi đường
vòng, / ông bàn với mọi người / ghép đá
thành bậc thang vượt dốc / để có con
đường ngắn như mong muốn.//

Cố: tiếng địa phương, dùng để gọi người già với ý kính trọng.

Trông: đường đi qua rừng núi, vùng đất hoang, nhiều cây cối.

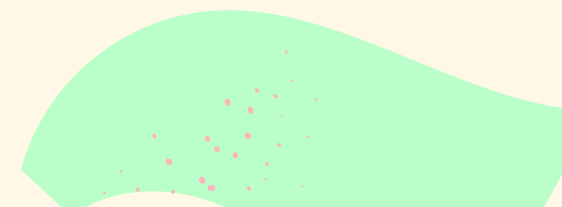

Học sinh làm việc nhóm 4, đọc nối tiếp 1 hoặc 2 lần

Học sinh đọc thầm (đọc bằng mắt) toàn bài.

TRẢ LỜI CÂU HỎI

NHỮNG BẠC ĐÁ CHẠM MÂY

Ngày xưa, dưới chân núi Hồng Lĩnh có một xóm nhỏ, người dân sống bằng nghề đánh cá. Cuộc sống đang yên lành, bỗng một trận bão khủng khiếp cuốn đi tất cả thuyền bè. Dân xóm chài hết đường sinh sống, đành lên núi kiếm củi đem ra chợ bán. Nhưng sườn núi phía họ ở dựng đứng, bà con phải đi đường vòng rất xa.

Bấy giờ trong xóm có một ông lão nghèo. Người ta gọi ông là cố Đương vì hễ gặp việc gì khó, ông đều đảm đương gánh vác. Thấy lên núi phải đi đường vòng, ông bàn với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn như mong muốn. Ai nấy đều lắc đầu bảo việc ấy khó lắm, không làm được.

(Theo Trần Đức Tiến)

Nhưng cố Đương vẫn tìm cách làm đường. Công việc nặng nhọc không khiến ông sờn lòng. Thấy ông đói, những con vượn ở gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng.

Sau năm lần sim ra quả, con đường lên núi đã hoàn thành. Nhờ đó, mọi người có thể lên xuống núi dễ dàng. Cả xóm biết ơn cố Đương, tặng thêm cho ông một tên mới là cố Ghép. Ngày nay, con đường vượt núi gọi là Trông Ghép vẫn còn ở phía nam dãy núi Hồng Lĩnh.

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

1. Vì sao ngày xưa người dân dưới chân núi Hồng Lĩnh phải bỏ nghề đánh cá, lên núi kiếm củi.

a. Vì lên núi kiếm củi đỡ vất vả hơn đánh cá.

b. Vì vùng biển gần đó thường xuyên có bão lớn.

c. Vì tất cả thuyền bè của họ bị bão cuốn mất.

2. Vì sao cố Dương có ý định ghép đá thành bậc thang lên núi?

Cố Dương có ý định ghép đá thành bậc thang lên núi vì ông thấy mọi người phải đi đường vòng rất xa để lên núi kiếm củi.

3. Công việc làm đường của cô Dương diễn ra như thế nào?

- + Cố Dương bàn bạc với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn nhưng không ai ủng hộ.
- + Cố Dương không sờn lòng, vẫn quyết tâm làm.
- + Thấy ông đói, những con vượn mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt.
- + Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng ông. Con đường lên núi đã hoàn thành sau 5 năm.

4. Hình ảnh “những bậc đá chạm mây” nói lên điều gì về việc làm của cố Đương?

- Hình ảnh *những bậc đá chạm mây* cho ta thấy con đường lên núi mà cố Đương và dân làng làm rất cao, cho thấy sức mạnh phi thường của con người.
- Nó cũng là hình ảnh thể hiện “con người nếu cần cù, chịu khó và quyết tâm thì sẽ làm được những điều lớn lao”; ca ngợi tinh thần vì cộng đồng của cố Đương.

5. Đóng vai một người dân trong xóm, giới thiệu về
cổ Đường.

Chia sẻ về nội dung bài đọc

- Ca ngợi cố Dương, một con người có tinh thần sống vì cộng đồng.
- Ca ngợi sức mạnh của người dân Việt Nam, có thể làm nên những điều phi thường.
- Bài học cho sự quyết tâm, cố gắng và chăm chỉ thì sẽ làm được những điều mình mong muốn.

LẮNG NGHE ĐỌC DIỄN CẢM

Học sinh nghe giáo viên hoặc một bạn trong lớp đọc diễn cảm.

LẮNG NGHE CÁC BẠN ĐỌC NỐI TIẾP

Học sinh đọc nối tiếp, các bạn theo dõi và đọc thầm toàn bài.

**DẶN
ĐÓ**